

<p>1) Genesis – Chapter 26, verse 24 (24) And YHWH appeared to him on that night and said, "I am the God of Abraham, your father. Fear not, for I am with you, and I will bless you and multiply your seed for the sake of Abraham, My servant."</p> <p>Numbers – Chapter 12, verse 7 (7) Not so is My servant Moses; he is faithful throughout My house.</p>	<p>(1) בראשית פרק כו, כד (כד) וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אַבְיָד אֶל תִּירָא כִּי אֲתֶדְ אֲנֹכִי וַיִּבְרַכְתֶּיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת זַרְעֶךָ בְּעֵבוֹר אַבְרָהָם עַבְדִּי :</p> <p>במדבר פרק יב, ז (ז) לֹא כֹן עַבְדִּי מֹשֶׁה בְּכֹל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא :</p>
---	--

<p>2) Babylonian Talmud – Tractate Sotah 14a And Rabbi Ḥama, son of Rabbi Ḥanina, says: What is the meaning of that which is written: "After YHWH your God shall you walk, and Him shall you fear, and His commandments shall you keep, and unto His voice shall you hearken, and Him shall you serve, and unto Him shall you cleave" (Deuteronomy 13:5)? But is it possible for a person to follow the Divine Presence? But hasn't it already been stated: "For YHWH your God is a devouring fire, a jealous God" (Deuteronomy 4:24)?! Rather, the meaning is that one should follow the attributes of the Holy One, Blessed be He. Just as He clothes the naked, as it is written: "And YHWH God made for Adam and for his wife garments of skin, and clothed them" (Genesis 3:21), so too, should you clothe the naked. Just as the Holy One, Blessed be He, visits the sick, as it is written: "And YHWH appeared unto him by the terebinths of Mamre" (Genesis 18:1), so too, should you visit the sick. Just as the Holy One, Blessed be He, consoles mourners, as it is written: "And it came to pass after the death of Abraham, that God blessed Isaac his son" (Genesis 25:11), so too, should you console mourners. Just as the Holy One, Blessed be He, buried the dead, as it is written: "And he was buried in the valley in the land of Moab" (Deuteronomy 34:6), so too, should you bury the dead.</p>	<p>(2) תלמוד בבלי מסכת סוטה (יד.) ואמר רבי חמא ברבי חנינא, מאי דכתיב: אחרי ה' אלהיכם תלכו? וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכינה? והלא כבר נאמר: כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא! אלא להלך אחר מדותיו של הקדוש ברוך הוא, מה הוא מלביש ערומים, דכתיב: ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם, אף אתה הלבש ערומים; הקדוש ברוך הוא ביקר חולים, דכתיב: וירא אליו ה' באלוני ממרא, אף אתה בקר חולים; הקדוש ברוך הוא ניחם אבלים, דכתיב: ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו, אף אתה נחם אבלים; הקדוש ברוך הוא קבר מתים, דכתיב: ויקבר אותו בגיא, אף אתה קבור מתים... דרש ר' שמלאי: תורה - תחלתה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים; תחילתה גמילות חסדים, דכתיב: ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם; וסופה גמילות חסדים, דכתיב: ויקבר אותו בגיא.</p>
---	--

<p>3) Abraham Genesis – Chapter 12 1 YHWH said to Abram, "Go forth from your native land and from your father's house to the land that I will show you.</p>	<p>(3) אברהם בראשית פרק יב (א) וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם לֵךְ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אַבְיָד אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ :</p>
---	--

Chapter 14 18 And King Melchizedek of Salem brought out bread and wine; he was a priest of God Most High. 19 He blessed him, saying, “Blessed be Abram of God Most High, Creator of heaven and earth. 20 And blessed be God Most High, Who has delivered your foes into your hand.” And [Abram] gave him a tenth of everything.

Chapter 15 1 Some time later, the word of YHWH came to Abram in a vision. He said, “Fear not, Abram, I am a shield to you; Your reward shall be very great.” 2 But Abram said, “O Lord GOD, what can You give me, seeing that I shall die childless, and the one in charge of my household is Dammeseq Eliezer!” 3 Abram said further, “Since You have granted me no offspring, my steward will be my heir.” 4 The word of YHWH came to him in reply, “That one shall not be your heir; none but your very own issue shall be your heir.” 5 He took him outside and said, “Look toward heaven and count the stars, if you are able to count them.” And He added, “So shall your offspring be.” 6 And because he put his trust in YHWH, He reckoned it to his merit.

Chapter 17 1 When Abram was ninety-nine years old, YHWH appeared to Abram and said to him, “I am El Shaddai. Walk in My ways and be perfect. 2 I will establish My covenant between Me and you, and I will make you exceedingly numerous.” 3 Abram threw himself on his face; and God spoke to him further, 4 “As for Me, this is My covenant with you: You shall be the father of a multitude of nations. 5 And you shall no longer be called Abram, but your name shall be Abraham, for I make you the father of a multitude of nations. 6 I will make you exceedingly fertile, and make nations of you; and kings shall come forth from you.

Chapter 18 17 Now YHWH had said, “Shall I hide from Abraham what I am about to do, 18 since Abraham is to become a great and populous nation and all the nations of the earth are to bless themselves by him? 19 For I have singled him out, that he may instruct his children and his posterity to keep the way of YHWH by doing what is just and right, in order that YHWH may bring about for Abraham what He has promised him.” 20 Then YHWH said, “The outrage of Sodom and Gomorrah is so great, and their sin so grave! 21 I will go down to see whether they have acted altogether according to the outcry that has reached Me; if not, I will take note.” 22

פרק יד (יח) ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון: (יט) ויברכהו ויאמר ברוך אברהם לאל עליון קנה שמים וארץ: (כ) וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל:

פרק טו (א) אחר הדברים האלה הנה דבר ה' אל אברהם במחזה לאמר אל תירא אברהם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד: (ב) ויאמר אברהם אדני ה' מה תתן לי ואנכי הולך ערירי וכן משק ביתי הוא דמשק אליעזר: (ג) ויאמר אברהם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי: (ד) והנה דבר ה' אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך: (ה) ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך: (ו) והאמן בה' ויחשבה לו צדקה:

פרק יז (א) ויהי אברהם בן תשעים שנה ותשע שנים ויגרא ה' אל אברהם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים: (ב) ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד: (ג) ויפל אברהם על פניו ויגבר אתו אלהים לאמר: (ד) אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים: (ה) ולא יקרא עוד את שמך אברהם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתך: (ו) והפרתני אתך במאד מאד ונתתך לגוים ומלכים ממך יצאו:

פרק יח (יז) וה' אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: (יח) ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גווי הארץ: (יט) כי ידעתיו למען אשר יצנה את בניו ואת ביתו אחריו ושמו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט למען הביא ה' על אברהם את אשר דבר עליו: (כ) ויאמר ה' יצקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד: (כא) ארדה נא ואראה הצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה: (כב) ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו

The men went on from there to Sodom, while Abraham remained standing before YHWH. 23 Abraham came forward and said, "Will You sweep away the innocent along with the guilty? 24 What if there should be fifty innocent within the city; will You then wipe out the place and not forgive it for the sake of the innocent fifty who are in it? 25 Far be it from You to do such a thing, to bring death upon the innocent as well as the guilty, so that innocent and guilty fare alike. Far be it from You! Shall not the Judge of all the earth deal justly?" 26 And YHWH answered, "If I find within the city of Sodom fifty innocent ones, I will forgive the whole place for their sake." 27 Abraham spoke up, saying, "Here I venture to speak to my Lord, I who am but dust and ashes: 28 What if the fifty innocent should lack five? Will You destroy the whole city for want of the five?" And He answered, "I will not destroy if I find forty-five there." 29 But he spoke to Him again, and said, "What if forty should be found there?" And He answered, "I will not do it, for the sake of the forty." 30 And he said, "Let not my Lord be angry if I go on: What if thirty should be found there?" And He answered, "I will not do it if I find thirty there." 31 And he said, "I venture again to speak to my Lord: What if twenty should be found there?" And He answered, "I will not destroy, for the sake of the twenty." 32 And he said, "Let not my Lord be angry if I speak but this last time: What if ten should be found there?" And He answered, "I will not destroy, for the sake of the ten."

Chapter 21 9 Sarah saw the son whom Hagar the Egyptian had borne to Abraham playing. 10 She said to Abraham, "Cast out that slave-woman and her son, for the son of that slave shall not share in the inheritance with my son Isaac." 11 The matter distressed Abraham greatly, for it concerned a son of his. 12 But God said to Abraham, "Do not be distressed over the boy or your slave; whatever Sarah tells you, do as she says, for it is through Isaac that offspring shall be continued for you. 13 As for the son of the slave-woman, I will make a nation of him, too, for he is your seed." 14 Early next morning Abraham took some bread and a skin of water, and gave them to Hagar. He placed them over her shoulder, together with the child, and sent her away. And she wandered about in the wilderness of Beer-sheba.

עֲמַד לְפָנַי ה' : (כג) וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר
הֲאֵף תִּסְפָּה צְדִיק עִם רָשָׁע : (כד) אוֹלֵי
יֵשׁ חַמְשִׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר הֲאֵף
תִּסְפָּה וְלֹא תִשָּׂא לְמִקּוֹם לְמַעַן חַמְשִׁים
הַצְדִּיקִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ : (כה) חֲלָלָה לְךָ
מַעֲשֵׂת כַּדָּבָר הַזֶּה לְהַמִּית צְדִיק עִם רָשָׁע
וְהִיָּה כַצְדִּיק כְּרָשָׁע חֲלָלָה לְךָ הַשֹּׁפֵט כֹּל
הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט : (כו) וַיֹּאמֶר ה'
אִם אֲמַצָּא בְּסֹדֶם חַמְשִׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ
הָעִיר וְנִשְׂאֹתִי לְכֹל הַמָּקוֹם בְּעִבּוֹרִים :
(כז) וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא הוֹאֲלֹתִי
לְדָבָר אֵל אֲדֹנָי וְאֶנְכִי עֹפֵר וְאֶפֶר : (כח)
אוֹלֵי יַחֲסִרוּן חַמְשִׁים הַצְדִּיקִים חַמְשָׁה
הַתְּשֻׁחִית בְּחַמְשָׁה אֶת כָּל הָעִיר וַיֹּאמֶר
לֹא אֲשַׁחִית אִם אֲמַצָּא שָׁם אַרְבָּעִים
וְחַמְשָׁה : (כט) וַיִּסָּף עוֹד לְדָבָר אֱלֹו
וַיֹּאמֶר אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר
לֹא אַעֲשֶׂה בְּעִבּוֹר הָאֲרָבָעִים : (ל) וַיֹּאמֶר
אֵל נָא יַחַר לֵאדֹנָי וְאֲדַבְּרָה אוֹלֵי יִמְצְאוּן
שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אַעֲשֶׂה אִם אֲמַצָּא
שָׁם שְׁלֹשִׁים : (לא) וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא
הוֹאֲלֹתִי לְדָבָר אֵל אֲדֹנָי אוֹלֵי יִמְצְאוּן
שָׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית בְּעִבּוֹר
הָעֶשְׂרִים : (לב) וַיֹּאמֶר אֵל נָא יַחַר לֵאדֹנָי
וְאֲדַבְּרָה אֵף הַפַּעַם אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם
עֶשְׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית בְּעִבּוֹר
הָעֶשְׂרָה :

פרק כא (ט) וַתֵּרָא שָׂרָה אֶת בֶּן הָהָר
הַמִּצְרִית אֲשֶׁר יָלְדָה לְאַבְרָהָם מִצַּחֲקָה :
(י) וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת
וְאֶת בְּנָהּ כִּי לֹא יִירֶשׁ בֶּן הָאִמָּה הַזֹּאת
עִם בְּנֵי עַם צַחֲקָה : (יא) וַיִּרַע הַדָּבָר מְאֹד
בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אוֹדֹת בְּנוֹ : (יב) וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֵל אַבְרָהָם אֵל יִרַע בְּעֵינֶיךָ עַל
הַנְּעַר וְעַל אֲמֹתָךְ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ
שָׂרָה שְׁמַע בְּקוֹלָהּ כִּי בִיצַחֲקָה יִקְרָא לְךָ
זָרַע : (יג) וְגַם אֶת בֶּן הָאִמָּה לְגוֹי אֲשִׁימְנוּ
כִּי זָרַעֲךָ הוּא : (יד) וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בְּבִקְרָה
וַיִּקַּח לָחֶם וְחִמְת מִיַּם וַיִּתֵּן אֵל הָהָר שָׁם
עַל שַׁכְמָהּ וְאֶת הַיֶּלֶד וַיְשַׁלְּחָהּ וַתֵּלֶךְ
וַתֵּתֵעַ בְּמִדְבַר בְּאֵר שֶׁבַע :

פרק כב (א) וַיְהִי אַחֵר הַדָּבָרִים הָאֵלֶּה
וַהֲאֱלֹהִים נָסָה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֱלֹו
אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנְנִי : (ב) וַיֹּאמֶר קַח נָא

Chapter 22 1 Some time afterward, God put Abraham to the test. He said to him, "Abraham," and he answered, "Here I am." 2 And He said, "Take your son, your favored one, Isaac, whom you love, and go to the land of Moriah, and offer him there as a burnt offering on one of the heights that I will point out to you." 3 So early next morning, Abraham saddled his ass and took with him two of his servants and his son Isaac. He split the wood for the burnt offering, and he set out for the place of which God had told him. 4 On the third day Abraham looked up and saw the place from afar. 5 Then Abraham said to his servants, "You stay here with the ass. The boy and I will go up there; we will worship and we will return to you." 6 Abraham took the wood for the burnt offering and put it on his son Isaac. He himself took the firestone and the knife; and the two walked off together. 7 Then Isaac said to his father Abraham, "Father!" And he answered, "Yes, my son." And he said, "Here are the firestone and the wood; but where is the sheep for the burnt offering?" 8 And Abraham said, "God will see to the sheep for His burnt offering, my son." And the two of them walked on together. 9 They arrived at the place of which God had told him. Abraham built an altar there; he laid out the wood; he bound his son Isaac; he laid him on the altar, on top of the wood. 10 And Abraham picked up the knife to slay his son. 11 Then an angel of YHWH called to him from heaven: "Abraham! Abraham!" And he answered, "Here I am." 11 And he said, "Do not raise your hand against the boy, or do anything to him. For now I know that you fear God, since you have not withheld your son, your favored one, from Me."

אֶת בְּנֵךְ אֶת יְחִידְךָ אֲשֶׁר אָהַבְתָּ אֶת יִצְחָק וְלָךְ לָךְ אֶל אֶרֶץ מוֹרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים: (ג) וְיִשְׁכַּם אַבְרָהָם בְּבֹקֶר וַיַּחַבֵּשׁ אֶת חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים: (ד) בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיִּרְאֵ אֶת הַמָּקוֹם מֵרְחוֹק: (ה) וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל נַעֲרָיו שְׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמֹר וְאֲנִי וְהַנֶּעַר נֵלְכָה עַד כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵינוּ: (ו) וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת עֲצֵי הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמִּצְאֵקֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: (ז) וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי בְּנִי וַיֹּאמֶר הֲנֵחָה אֵשׁ וְהַעֲצִים וְאֵיךְ הַשֶּׁה לְעֹלָה: (ח) וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֵה לּוֹ הַשֶּׁה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: (ט) וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֲצִים וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֲצִים: (י) וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת יְדֹ וַיִּקַּח אֶת הַמִּצְאֵקֶת לְשַׁחֵט אֶת בְּנוֹ: (יא) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים מִלְּאֵף ה' מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי: (יב) וַיֹּאמֶר אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנֶּעַר וְאַל תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי עֲתָה יָדְעֵתִי כִּי יִרְאֵ אֱלֹהִים אֶתְּךָ וְלֹא חִשְׁבְּתָּ אֶת בְּנֵךְ אֶת יְחִידְךָ מִמֶּנִּי:

4) Moses
Exodus
Chapter 3 4 When YHWH saw that he had turned aside to look, God called to him out of the bush: "Moses! Moses!" He answered, "Here I am." 5 And He said, "Do not come closer. Remove your sandals from your feet, for the place on which you stand is holy ground. 6 I am," He said, "the God of your father, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob." And Moses hid his face, for he was afraid to look at God. 7 And YHWH continued, "I have surely seen the plight of My people in Egypt and have heeded their outcry because of their taskmasters; yes, I am mindful of their sufferings. 8 I have come down to

(4) משה
שמות
פרק ג (ד) וַיִּרְאֵ ה' כִּי סָר לְרְאוֹת וַיִּקְרָא אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסִּנֵּה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי: (ה) וַיֹּאמֶר אֵל תִּקְרַב הָלֶם שֶׁל נַעֲלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדָמַת קֹדֶשׁ הוּא: (ו) וַיֹּאמֶר אֲנִכִּי אֱלֹהִים אָבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּסְתַּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יִרְאֵ מִהִבֵּיט אֶל הָאֱלֹהִים: (ז) וַיֹּאמֶר ה' רְאֵה רְאִיתִי אֶת עֲנֵי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת צַעֲקוֹתָם שְׁמַעֲתִי

rescue them from the Egyptians and to bring them out of that land to a good and spacious land, a land flowing with milk and honey, the region of the Canaanites, the Hittites, the Amorites, the Perizzites, the Hivites, and the Jebusites. 9 Now the cry of the Israelites has reached Me; moreover, I have seen how the Egyptians oppress them. 10 Come, therefore, I will send you to Pharaoh, and you shall free My people, the Israelites, from Egypt.” 11 But Moses said to God, “Who am I that I should go to Pharaoh and free the Israelites from Egypt?” 12 And He said, “I will be with you; that shall be your sign that it was I who sent you. And when you have freed the people from Egypt, you shall worship God at this mountain.” 13 Moses said to God, “When I come to the Israelites and say to them, ‘The God of your fathers has sent me to you,’ and they ask me, ‘What is His name?’ what shall I say to them?” 14 And God said to Moses, “Ehyeh-Asher-Ehyeh.” He continued, “Thus shall you say to the Israelites, ‘Ehyeh sent me to you.’” 15 And God said further to Moses, “Thus shall you speak to the Israelites: YHWH, the God of your fathers, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, has sent me to you: This shall be My name forever, This My appellation for all eternity. 16 “Go and assemble the elders of Israel and say to them: YHWH, the God of your fathers, the God of Abraham, Isaac, and Jacob, has appeared to me and said, ‘I have taken note of you and of what is being done to you in Egypt, 17 and I have declared: I will take you out of the misery of Egypt to the land of the Canaanites, the Hittites, the Amorites, the Perizzites, the Hivites, and the Jebusites, to a land flowing with milk and honey.’ 18 They will listen to you; then you shall go with the elders of Israel to the king of Egypt and you shall say to him, ‘YHWH, the God of the Hebrews, manifested Himself to us. Now therefore, let us go a distance of three days into the wilderness to sacrifice to YHWH our God.’ 19 Yet I know that the king of Egypt will let you go only because of a greater might. 20 So I will stretch out My hand and smite Egypt with various wonders which I will work upon them; after that he shall let you go. 21 And I will dispose the Egyptians favorably toward this people, so that when you go, you will not go away empty-handed. 22 Each woman shall borrow from her neighbor and the lodger in her house objects of silver and gold, and clothing, and you shall put these on your sons and daughters, thus stripping the Egyptians.”

מִפְּנֵי נִגְשִׁיו כִּי יִדְעֵתִי אֶת מִכְאֲבָיו : (ח)
וְאֶרְדּוּ לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם וּלְהַעֲלֵתוֹ
מִן הָאָרֶץ הַהִוא אֶל אֶרֶץ טוֹבָה וְרַחֲבָה
אֶל אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ אֶל מְקוֹם
הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי
וְהַיְבוּסִי : (ט) וְעַתָּה הִנֵּה צָעֲקֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי וְגַם רָאִיתִי אֶת
הַלַּחֲץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם : (י)
וְעַתָּה לָכֵה וְאֶשְׁלַחְךָ אֶל פְּרַעֲהַ וְהוֹצֵא
אֶת עַמִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם : (יא)
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָאֱלֹהִים מִי אֲנֹכִי כִי
אֵלָּךְ אֶל פְּרַעֲהַ וְכִי אוֹצִיא אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם : (יב) וַיֹּאמֶר כִּי
אֶהְיֶה עִמָּךְ וְזֶה לָּךְ הָאוֹת כִּי אֲנֹכִי
שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת הָעָם מִמִּצְרַיִם
תַּעֲבֹדוּן אֶת הָאֱלֹהִים עַל הַהָר הַזֶּה :
(יג) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָאֱלֹהִים הִנֵּה
אֲנֹכִי בָא אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם
אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם וְאָמְרוּ
לִי מָה שְׁמוֹ מָה אָמַר אֱלֹהִים : (יד)
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה אֶהְיֶה אִשְׁרָךְ
אֶהְיֶה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶהְיֶה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם : (טו) וַיֹּאמֶר עוֹד
אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל הִ' אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם זֶה שְׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זְכָרִי
לְדֹר דָּר : (טז) לָךְ וְאֶסַּפְתָּ אֶת זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם הִ' אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר לָכֵן פָּקַדְתִּי
אֹתְכֶם וְאֵת הַעֲשׂוֹי לָכֶם בְּמִצְרַיִם : (יז)
וְאָמַר אֶעֱלֶה אֶתְכֶם מֵעַנֵּי מִצְרַיִם אֶל
אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֶל אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב
וְדָבָשׁ : (יח) וְשָׁמְעוּ לְקֹלְךָ וּבֵאתָ אֵתָהּ
וְזָקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וְאָמְרָתָם אֵלָיו הִ' אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִים
נִקְרָה עֲלֵינוּ וְעַתָּה גִלְכָה נָא דָרְךָ שְׁלֹשֶׁת
יָמִים בַּמִּדְבָר וְנִבְרַחָה לְהִ' אֱלֹהֵינוּ :
(יט) וְאֲנִי יִדְעֵתִי כִּי לֹא יִתֵּן אֶתְכֶם מֶלֶךְ
מִצְרַיִם לְהֵלֵךְ וְלֹא בִּיד חֲזָקָה : (כ)
וְשְׁלַחְתִּי אֶת יָדִי וְהִפִּיתִי אֶת מִצְרַיִם
בְּכָל נַפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ
וְאַחֲרַי כֹּן יִשְׁלַח אֶתְכֶם : (כא) וְנִתַּתִּי
אֶת חַן הָעָם הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וְהָיָה

Chapter 4 1 But Moses spoke up and said, “What if they do not believe me and do not listen to me, but say: YHWH did not appear to you?” 2 YHWH said to him, “What is that in your hand?” And he replied, “A rod.” 3 He said, “Cast it on the ground.” He cast it on the ground and it became a snake; and Moses recoiled from it. 4 Then YHWH said to Moses, “Put out your hand and grasp it by the tail”—he put out his hand and seized it, and it became a rod in his hand— 5 “that they may believe that YHWH, the God of their fathers, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, did appear to you.” 6 YHWH said to him further, “Put your hand into your bosom.” He put his hand into his bosom; and when he took it out, his hand was encrusted with snowy scales! 7 And He said, “Put your hand back into your bosom.”—He put his hand back into his bosom; and when he took it out of his bosom, there it was again like the rest of his body.— 8 “And if they do not believe you or pay heed to the first sign, they will believe the second. 9 And if they are not convinced by both these signs and still do not heed you, take some water from the Nile and pour it on the dry ground, and it—the water that you take from the Nile—will turn to blood on the dry ground.” 10 But Moses said to YHWH, “Please, O Lord, I have never been a man of words, either in times past or now that You have spoken to Your servant; I am slow of speech and slow of tongue.” 11 And YHWH said to him, “Who gives man speech? Who makes him dumb or deaf, seeing or blind? Is it not I, YHWH? 12 Now go, and I will be with you as you speak and will instruct you what to say.” 13 But he said, “Please, O Lord, make someone else Your agent.” 14 YHWH became angry with Moses, and He said, “There is your brother Aaron the Levite. He, I know, speaks readily. Even now he is setting out to meet you, and he will be happy to see you. 15 You shall speak to him and put the words in his mouth—I will be with you and with him as you speak, and tell both of you what to do— 16 and he shall speak for you to the people. Thus he shall serve as your spokesman, with you playing the role of God to him, 17 and take with you this rod, with which you shall perform the signs.” 18 Moses went back to his father-in-law Jethro and said to him, “Let me go back to my kinsmen in Egypt and see how they are faring.” And Jethro said to Moses, “Go in peace.” 19 YHWH said to Moses in Midian, “Go back to Egypt, for all the men who sought to kill you are dead.” 20 So Moses took his wife and sons, mounted them on an ass, and went back to the land of Egypt; and

כִּי תֵלְכוּן לֹא תֵלְכוּ רִיקִים : (כב)
וְשִׂאֵלָה אֲשֶׁה מִשְׁכַּנְתָּהּ וּמִגֵּרַת בֵּיתָהּ
כְּלֵי כֶסֶף וְכֵלֵי זָהָב וְשִׁמְלֹת וְשִׁמְתֶם עַל
בְּגֵידֵיכֶם וְעַל בְּנֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם אֶת
מִצְרַיִם :

פרק ד (א) וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהוּן לֹא
נִאֲמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי כִּי יֹאמְרוּ
לֹא נִרְאָה אֱלֹהֵי ה' : (ב) וַיֹּאמֶר אֵלָיו ה'
מִזֶּה מָה זֶה בְּיָדְךָ וַיֹּאמֶר מִטָּה : (ג)
וַיֹּאמֶר הַשְּׁלִיכֵהוּ אַרְצָה וַיִּשְׁלַכְהוּ
אֶרְצָה וַיְהִי לְנָחֶשׂ וַיִּנְס מִפְּנֵיו :
(ד) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה שְׁלַח יָדְךָ וְאַחֲזוּ
בְּזַנְבוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֶק בּוֹ וַיְהִי לְמִטָּה
בְּכַפּוֹ : (ה) לְמַעַן נִאֲמִינוּ כִּי נִרְאָה אֱלֹהֵי
ה' אֱלֹהֵי אֲבֹתֵם אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : (ו) וַיֹּאמֶר ה' לוֹ
עוֹד הֲבֵא נָא יָדְךָ בְּחִיקְךָ וַיָּבֵא יָדוֹ
בְּחִיקוֹ וַיּוֹצֵאֶהּ וְהִנֵּה יָדוֹ מְצֻרֶעֶת
כַּשֵּׁלֶג : (ז) וַיֹּאמֶר הָשֵׁב יָדְךָ אֶל חִיקְךָ
וַיִּשְׁבֵּב יָדוֹ אֶל חִיקוֹ וַיּוֹצֵאֶהּ מִחִיקוֹ
וְהִנֵּה שָׁבָה כְּבָשָׂרוֹ : (ח) וְהָיָה אִם לֹא
נִאֲמִינוּ לָךְ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקוֹל הָאֵת
הָרִאשׁוֹן וְהִאֲמִינוּ לְקוֹל הָאֵת הָאַחֲרוֹן :
(ט) וְהָיָה אִם לֹא נִאֲמִינוּ גַם לְשִׁנֵּי
הָאֵתוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקוֹלְךָ
וְלִקְחֹתָ מִמִּימֵי הַיָּאֵר וְשִׁפְכֹתָ הַיִּבְשָׁה
וְהָיָה הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּקַּח מִן הַיָּאֵר וְהָיָה
לְדָם בַּיּוֹבֶשֶׁת : (י) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל ה' בִּי
אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנֹכִי גַם מִתְמוּל
גַם מִשְׁלֵטִים גַם מֵאֲזוּ דְבָרְךָ אֶל עַבְדְּךָ
כִּי כָבֵד פָּה וְכָבֵד לְשׁוֹן אֲנֹכִי : (יא)
וַיֹּאמֶר ה' אֵלָיו מִי שֵׁם פִּה לְאָדָם אוֹ
מִי יִשׁוּם אֶלֶם אוֹ חֲרַשׁ אוֹ פֶקֶח אוֹ עִוֵּר
הֲלֹא אֲנֹכִי ה' : (יב) וַעֲתָה לָךְ וְאַנְכִי
אֶהְיָה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֹר :
(יג) וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי שְׁלַח נָא בְיָד
תְּשֻׁלַּח : (יד) וַיַּחַר אַף ה' בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
הֲלֹא אֶהְרֹן אַחִיךָ הַלְוִי יַדְעֵתִי כִּי דַבֵּר
יִדְבֹר הוּא וְגַם הִנֵּה הוּא יֵצֵא לְקִרְאֲתְךָ
וְרָאֶךָ וְשָׁמַח בְּלִבּוֹ : (טו) וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו
וְשִׁמְתָה אֶת הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאַנְכִי אֶהְיָה
עִם פִּיךָ וְעִם פִּיהוּ וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם אֶת
אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן : (טז) וְדַבֵּר הוּא לָךְ אֶל
הָעָם וְהָיָה הוּא יְהִיָה לָךְ לְפָה וְאֶתָּה
תִּהְיֶה לוֹ לְאֱלֹהִים : (יז) וְאֵת הַמִּטָּה

Moses took the rod of God with him. 21 And YHWH said to Moses, “When you return to Egypt, see that you perform before Pharaoh all the marvels that I have put within your power. I, however, will stiffen his heart so that he will not let the people go. 22 Then you shall say to Pharaoh, ‘Thus says YHWH: Israel is My first-born son. 23 I have said to you, “Let My son go, that he may worship Me,” yet you refuse to let him go. Now I will slay your first-born son.” 24 At a night encampment on the way, YHWH encountered him and sought to kill him. 25 So Zipporah took a flint and cut off her son’s foreskin, and touched his legs with it, saying, “You are truly a bridegroom of blood to me!” 26 And when He let him alone, she added, “A bridegroom of blood because of the circumcision.”

Chapter 32 7 YHWH spoke to Moses, “Hurry down, for your people, whom you brought out of the land of Egypt, have acted basely. 8 They have been quick to turn aside from the way that I enjoined upon them. They have made themselves a molten calf and bowed low to it and sacrificed to it, saying: ‘This is your god, O Israel, who brought you out of the land of Egypt!’” 9 YHWH further said to Moses, “I see that this is a stiffnecked people. 10 Now, let Me be, that My anger may blaze forth against them and that I may destroy them, and make of you a great nation.” 11 But Moses implored YHWH his God, saying, “Let not Your anger, O Lord, blaze forth against Your people, whom You delivered from the land of Egypt with great power and with a mighty hand. 12 Let not the Egyptians say, ‘It was with evil intent that He delivered them, only to kill them off in the mountains and annihilate them from the face of the earth.’ Turn from Your blazing anger, and renounce the plan to punish Your people. 13 Remember Your servants, Abraham, Isaac, and Israel, how You swore to them by Your Self and said to them: I will make your offspring as numerous as the stars of heaven, and I will give to your offspring this whole land of which I spoke, to possess forever.” 14 And YHWH renounced the punishment He had planned to bring upon His people. 15 Thereupon Moses turned and went down from the mountain bearing the two tablets of the Pact, tablets inscribed on both their surfaces: they were inscribed on the one side and on the other. 16 The tablets were God’s work, and the writing was God’s writing, incised upon the tablets. 17 When Joshua heard the sound of the people in its boisterousness, he said to

הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ אֶשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֶת הָאֹתוֹת: פ (יח) וַיִּלְךְ מֹשֶׁה וַיֵּשֶׁב אֶל יִתְרֵי חַתָּנוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלֶיךָ נָא וְאֲשׁוּבָה אֶל אֲחֵי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶרְאֶה הַעוֹדִים חַיִּים וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לָּךְ לְשָׁלוֹם: (יט) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה בְּמַדְיָן לֵךְ שֹׁב מִצְרַיִם כִּי מָתוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת נַפְשְׁךָ: (כ) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת אֲשֵׁרֹתָיו וְאֶת בְּנֵי וַיִּרְפְּבֵם עַל הַחֹמֶר וַיֵּשֶׁב אֶרְצָה מִצְרַיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת מִטַּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ: (כא) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה בְּלִכְתָּךְ לָשׁוּב מִצְרַיִמָה רְאֵה כָּל הַמִּפְתָּיִם אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּיָדְךָ וְעַשִׂיתֶם לִפְנֵי פְרַעֲה וְאֲנִי אַחֲזֶק אֶת לְבָבוֹ וְלֹא יִשְׁלַח אֶת הָעַם: (כב) וְאָמַרְתָּ אֶל פְּרַעֲה כֹה אָמַר ה' בְּנִי בְכָרִי יִשְׂרָאֵל: (כג) וַאֲמַר אֵלֶיךָ שְׁלַח אֶת בְּנִי וְעַבְדָּנִי וְתִמְאַן לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה אֲנֹכִי הֹרֵג אֶת בְּנֶךָ בְּכָרְךָ: (כד) וַיְהִי בְּדָרְךָ בְּמִלּוֹן וּפְגַשְׁתָּהוּ ה' וַיִּבְקֶשׂ הַמִּיתוֹ: (כה) וַתִּקַּח צַפְרָה צֹר וַתְּכַרֵּת אֶת עַרְלַת בְּנָהּ וַתִּגַּע לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי חָתַן דָּמִים אֶתָּה לִי: (כו) וַיִּרְף מִמֶּנּוּ אִזּוֹ אָמְרָה חָתַן דָּמִים לְמוֹלַת: פ

פרק לב (ז) וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵךְ רֹד כִּי שָׁחַת עַמְּךָ אֲשֶׁר הִעַלִּיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (ח) סָרוּ מִהֵרָ מִן הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתֶם עֲשׂוּ לָהֶם עִגְלַת מִסְכָּה וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ וַיִּזְבְּחוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּהָ אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִעֲלֹדְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (ט) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה רְאִיתִי אֶת הָעַם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם קִשָּׁה עֲרֹף הוּא: (י) וְעַתָּה הִנֵּיחָה לִי וַיִּחַר אַפִּי בָהֶם וְאֶכְלֶם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גָּדוֹל: (יא) וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת פְּנֵי ה' אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה ה' יַחְרֶה אַפְּךָ בְּעַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גָּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה: (יב) לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר לֵאמֹר בְּרַעַה הוֹצִיאֵם לְהִרְגָם אֹתָם בְּהָרִים וּלְכַלֵּתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרַעַה לְעַמְּךָ: (יג) זָכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וַתִּדְבֹר אֲלֵהֶם אֲרִבָּה אֶת זְרַעְכֶם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאֶרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתָנוּ לְזַרְעֶכֶם וְנָחֳלוּ לָעַלְמָּ: (יד) וַיִּנָּחֵם ה' עַל הָרַעַה אֲשֶׁר דִּבַּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ: פ (טו) וַיִּכְּפוּ וַיִּרְדּוּ מֹשֶׁה מִן הָהָר וּשְׁנֵי לַחַת

Moses, "There is a cry of war in the camp." 18 But he answered, "It is not the sound of the tune of triumph, Or the sound of the tune of defeat; It is the sound of song that I hear!" 19 As soon as Moses came near the camp and saw the calf and the dancing, he became enraged; and he hurled the tablets from his hands and shattered them at the foot of the mountain. 20 He took the calf that they had made and burned it; he ground it to powder and strewn it upon the water and so made the Israelites drink it. 21 Moses said to Aaron, "What did this people do to you that you have brought such great sin upon them?" 22 Aaron said, "Let not my lord be enraged. You know that this people is bent on evil. 23 They said to me, 'Make us a god to lead us; for that man Moses, who brought us from the land of Egypt—we do not know what has happened to him.' 24 So I said to them, 'Whoever has gold, take it off!' They gave it to me and I hurled it into the fire and out came this calf!" 25 Moses saw that the people were out of control—since Aaron had let them get out of control—so that they were a menace to any who might oppose them. 26 Moses stood up in the gate of the camp and said, "Whoever is for YHWH, come here!" And all the Levites rallied to him. 27 He said to them, "Thus says YHWH, the God of Israel: Each of you put sword on thigh, go back and forth from gate to gate throughout the camp, and slay brother, neighbor, and kin." 28 The Levites did as Moses had bidden; and some three thousand of the people fell that day. 29 And Moses said, "Dedicate yourselves to YHWH this day—for each of you has been against son and brother—that He may bestow a blessing upon you today." 30 The next day Moses said to the people, "You have been guilty of a great sin. Yet I will now go up to YHWH; perhaps I may win forgiveness for your sin." 31 Moses went back to YHWH and said, "Alas, this people is guilty of a great sin in making for themselves a god of gold. 32 Now, if You will forgive their sin [well and good]; but if not, erase me from the record which You have written!" 33 But YHWH said to Moses, "He who has sinned against Me, him only will I erase from My record. 34 Go now, lead the people where I told you. See, My angel shall go before you. But when I make an accounting, I will bring them to account for their sins." 25 Then YHWH sent a plague upon the people, for what they did with the calf that Aaron made.

Chapter 33 1 Then YHWH said to Moses, "Set out from here, you and the people that you have brought up from

הַעֲדַת בְּיָדוֹ לַחַת כְּתָבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם מִזָּה וּמִזָּה הֵם כְּתָבִים : (טז) וְהַלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הַמָּה וְהַמְכַתֵּב מִכְּתָב אֱלֹהִים הוּא חֲרוּת עַל הַלַּחַת : (יז) וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת קוֹל הָעַם בְּרֹעָה וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה קוֹל מַלְחָמָה בְּמַחֲנֵה : (יח) וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנוֹת חַלוּשָׁה קוֹל עֲנוֹת אֲנָכִי שָׁמַע : (יט) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל הַמַּחֲנֵה וַיֵּרָא אֶת הָעֵגֶל וּמַחֲלַת וַיִּחַר אֵף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלֹךְ מִיָּדוֹ מִדְּבָרֵי אֶת הַלַּחַת וַיִּשְׂבֵּר אֹתָם תַּחַת הָהָר : (כ) וַיִּקַּח אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בְּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר דָּק וַיִּזְרַק עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיִּשְׁקֵךְ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : (כא) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהְרֹן מָה עָשִׂה לָךְ הָעַם הַזֶּה כִּי הִבַּאתָ עָלָיו חֲטָאָה גְדוֹלָה : (כב) וַיֹּאמֶר אֶהְרֹן אֵל יִחַר אֵף אֲדַנִּי אֲתָה זֹדַעְתָּ אֶת הָעַם כִּי בָרַע הוּא : (כג) וַיֹּאמְרוּ לִי עָשִׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֵעֲלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא זֹדַעְנוּ מָה הִזָּה לוֹ : (כד) וַאֲמַר לָהֶם לָמָּה זֶהבַּ הַתְּפָרָקוּ וַיִּתְּנוּ לִי וְאֲשַׁלְכֶהוּ בְּאֵשׁ וַיִּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה : (כה) וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת הָעַם כִּי פָרַע הוּא כִּי פָרַעַה אֶהְרֹן לְשִׁמְצָה בְּקַמְיָהֶם : (כו) וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֵה וַיֹּאמֶר מִי לָהּ אֵלַי וַיִּאָסְפוּ אֵלָיו כָּל בְּנֵי לֵוִי : (כז) וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׁימוּ אִישׁ חֶרְבוֹ עַל יָרְכוֹ עֲבְרוּ וְשׁוּבוּ מִשַּׁעַר לְשַׁעַר בְּמַחֲנֵה וְהָרְגוּ אִישׁ אֶת אָחִיו וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת קָרְבוֹ : (כח) וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי לֵוִי כַּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן הָעַם בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשֶׁת אַלְפֵי אִישׁ : (כט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֵלֹא וַיְדַבֵּר הַיּוֹם לָהּ כִּי אִישׁ בָּבְנוּ וּבְאָחִיו וְלָתֵת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה : (ל) וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעַם אַתֶּם חֲטָאתֶם חֲטָאָה גְדוֹלָה וְעַתָּה אֵעֲלֶה אֵל ה' אוֹלֵי אֲכַפְרָה בְּעַד חֲטָאתְכֶם : (לא) וַיִּשָּׁב מֹשֶׁה אֶל ה' וַיֹּאמֶר אֲנָה חֲטָא הָעַם הַזֶּה חֲטָאָה גְדוֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב : (לב) וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חֲטָאתֶם וְאִם אֵין מַחֲנֵי נָא מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר כְּתָבְתָּ : (לג) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חֲטָא לִי אֲמַחֲנוּ מִסְפָּרֵי : (לד) וְעַתָּה לָךְ נָחָה אֶת הָעַם אֶל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ הִנֵּה מִלְאָכִי יֵלֵךְ לִפְנֵיךָ וּבַיּוֹם פִּקְדֵי וּפְקֹדֹתַי עֲלֵהֶם חֲטָאתֶם : (לה) וַיִּגַּף ה' אֶת הָעַם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶהְרֹן :

פרק לג (א) וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵךְ עֲלֶה מִזָּה אֲתָה וְהָעַם אֲשֶׁר הֵעֲלִיתָ מֵאֶרֶץ

the land of Egypt, to the land of which I swore to Abraham, Isaac, and Jacob, saying, 'To your offspring will I give it' — 2 I will send an angel before you, and I will drive out the Canaanites, the Amorites, the Hittites, the Perizzites, the Hivites, and the Jebusites— 3 a land flowing with milk and honey. But I will not go in your midst, since you are a stiff necked people, lest I destroy you on the way." 4 When the people heard this harsh word, they went into mourning, and none put on his finery. 5 YHWH said to Moses, "Say to the Israelite people, 'You are a stiffnecked people. If I were to go in your midst for one moment, I would destroy you. Now, then, leave off your finery, and I will consider what to do to you.'" 6 So the Israelites remained stripped of the finery from Mount Horeb on. 7 Now Moses would take the Tent and pitch it outside the camp, at some distance from the camp. It was called the Tent of Meeting, and whoever sought YHWH would go out to the Tent of Meeting that was outside the camp. 8 Whenever Moses went out to the Tent, all the people would rise and stand, each at the entrance of his tent, and gaze after Moses until he had entered the Tent. 9 And when Moses entered the Tent, the pillar of cloud would descend and stand at the entrance of the Tent, while He spoke with Moses. 10 When all the people saw the pillar of cloud poised at the entrance of the Tent, all the people would rise and bow low, each at the entrance of his tent. 11 YHWH would speak to Moses face to face, as one man speaks to another. And he would then return to the camp; but his attendant, Joshua son of Nun, a youth, would not stir out of the Tent.

Chapter 34 28 And he was there with the LORD forty days and forty nights; he ate no bread and drank no water; and he wrote down on the tablets the terms of the covenant, the Ten Commandments. 29 So Moses came down from Mount Sinai. And as Moses came down from the mountain bearing the two tablets of the Pact, Moses was not aware that the skin of his face was radiant, since he had spoken with Him. 30 Aaron and all the Israelites saw that the skin of Moses' face was radiant; and they shrank from coming near him. 31 But Moses called to them, and Aaron and all the chieftains in the assembly returned to him, and Moses spoke to them. 32 Afterward all the Israelites came near, and he instructed them concerning all that the LORD had imparted to him on Mount Sinai. 33 And when Moses had finished speaking with them, he put

מִצְרַיִם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזָרְעֶךָ אֶתְנַנְנָהּ: (ב) וְשָׁלַחְתִּי לְפָנֶיךָ מִלְאָכָה וְגֵרְשָׁתִי אֶת הַכְּנַעֲנִי הָאֲמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי: (ג) אֶל אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וַדְּבַשׁ כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ כִּי עִם קִשָּׁה עָרַף אֶתְּךָ פֶּן אֲכַלְךָ בַדֶּרֶךְ: (ד) וַיִּשְׁמַע הָעָם אֶת הַדְּבָר הַרַע הַזֶּה וַיִּתְאַבְּלוּ וְלֹא שָׁתוּ אִישׁ עֵדְיוֹ עָלָיו: (ה) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אֲמֹר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתֶם עִם קִשָּׁה עָרַף רַגְעַ אֶחָד אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ וְכִלִּיתִיךָ וְעַתָּה הִזְרֵד עֵדֶיךָ מֵעַלְיָד וְאַדְעָה מָה אֶעֱשֶׂה לָּךְ: (ו) וַיִּתְנַצְּלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֵדָדָם מִהָר חוֹרֵב: (ז) וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת הָאֹהֶל וְנִטָּה לוֹ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הַרְחֵק מִן הַמַּחֲנֶה וְקָרָא לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל מִבְקֵשׁ ה' יֵצֵא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה: (ח) וְהָיָה כִּצְאֹת מֹשֶׁה אֶל הָאֹהֶל יְקוֹמוּ כָּל הָעָם וְנִצְּבוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עַד בֹּאוֹ הָאֹהֶל: (ט) וְהָיָה כְּבֹא מֹשֶׁה הָאֹהֶל יֵרֵד עִמּוֹד הָעֵנָן וְעִמָּד פֶּתַח הָאֹהֶל וְדַבֵּר עִם מֹשֶׁה: (י) וְרָאָה כָּל הָעָם אֶת עִמּוֹד הָעֵנָן עִמָּד פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל הָעָם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ: (יא) וְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה פְּנִים אֶל פְּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל הַמַּחֲנֶה וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֵׁעַ בֶּן נּוּן נֶעַר לֹא יִמִּישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל:

פרק לד (כח) וַיְהִי שָׁם עִם ה' אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל הַלְחָת אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית עֶשְׂרֵת הַדְּבָרִים: (כט) וַיְהִי בְרִדַת מֹשֶׁה מִהָר סִינַי וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדוּת בְּיַד מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע כִּי קָרוֹן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אֹתוֹ: (ל) וַיֵּרָא אַהֲרֹן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרוֹן עוֹר פָּנָיו וַיִּירָאוּ מִגֹּשֶׁת אֱלֹהֵי: (לא) וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיִּשְׁבוּ אֵלָיו אַהֲרֹן וְכָל הַנְּשָׂאִים בְּעֵדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם: (לב) וְאַחֲרֵי כֵן נִגְשׂוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְּוּם אֶת כָּל אֲשֶׁר דָּבַר ה' אֹתוֹ בְּהָר סִינַי: (לג) וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אֲתֶם וַיִּתֶּן עַל פָּנָיו מִסֹּנֶה: (לד) וַיִּבְבֵּא

a veil over his face. 34 Whenever Moses went in before the LORD to speak with Him, he would leave the veil off until he came out; and when he came out and told the Israelites what he had been commanded, 35 the Israelites would see how radiant the skin of Moses' face was. Moses would then put the veil back over his face until he went in to speak with Him.

Numbers

Chapter 11 10 Moses heard the people weeping, every clan apart, each person at the entrance of his tent. The LORD was very angry, and Moses was distressed. 11 And Moses said to the LORD, "Why have You dealt ill with Your servant, and why have I not enjoyed Your favor, that You have laid the burden of all this people upon me? 12 Did I conceive all this people, did I bear them, that You should say to me, 'Carry them in your bosom as a nurse carries an infant,' to the land that You have promised on oath to their fathers? 13 Where am I to get meat to give to all this people, when they whine before me and say, 'Give us meat to eat!' 14 I cannot carry all this people by myself, for it is too much for me. 15 If You would deal thus with me, kill me rather, I beg You, and let me see no more of my wretchedness!" 16 Then the LORD said to Moses, "Gather for Me seventy of Israel's elders of whom you have experience as elders and officers of the people, and bring them to the Tent of Meeting and let them take their place there with you. 17 I will come down and speak with you there, and I will draw upon the spirit that is on you and put it upon them; they shall share the burden of the people with you, and you shall not bear it alone.....

25 Then the LORD came down in a cloud and spoke to him; He drew upon the spirit that was on him and put it upon the seventy elders. And when the spirit rested upon them, they spoke in ecstasy, but did not continue.

26 Two men, one named Eldad and the other Medad, had remained in camp; yet the spirit rested upon them—they were among those recorded, but they had not gone out to the Tent—and they spoke in ecstasy in the camp.

27 A youth ran out and told Moses, saying, "Eldad and Medad are acting the prophet in the camp!" 28 And Joshua son of Nun, Moses' attendant from his youth, spoke up and said, "My lord Moses, restrain them!" 29 But Moses said to him, "Are you wrought up on my account? Would that all the LORD's people were prophets, that the LORD put His spirit upon them!"

מֹשֶׁה לִפְנֵי ה' לְדַבֵּר אֵתוֹ יָסִיר אֶת
הַמַּסְוָה עַד צֵאתוֹ וַיִּצְא וַיְדַבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יִצְוָה: (לה) וַיֵּרְאוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֵת פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פְּנֵי
מֹשֶׁה וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה אֶת הַמַּסְוָה עַל פְּנָיו
עַד בֹּאוֹ לְדַבֵּר אֵתוֹ:

במדבר

פרק יא (י) וישמע משה את העם בכה
למשפחותיו איש לפתח אהלו ויחר אף
ה' מאד ובעיני משה רע: (יא) ויאמר
משה אל ה' למה הרעת לעבדך ולמה
לא מציתי חן בעיניך לשום את משא
כל העם הזה עלי: (יב) האנכי הרייתי
את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי
תאמר אלי שאהו בחיקך כבשר ישא
האמן את הניק על האדמה אשר
נשבעת לאבותיו: (יג) מאין לי בשר
לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר
תנה לנו בשר ונאכלה: (יד) לא אוכל
אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי
כבד ממני: (טו) ואם ככה את עשה לי
הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך
ואל אראה ברעתי: פ (טז) ויאמר ה'
אל משה אספה לי שבעים איש מזקני
ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם
ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד
והתיצבו שם עמך: (יז) וירדתי
ודברתי עמך שם ואצלתני מן הרוח
אשר עליך ושמתני עליהם ונשאו אתך
במשא העם ולא תשא אתה
לבדך:.....

(כה) וירד ה' בענן וידבר אליו ויאצל
מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים
איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח
ויתנבאו ולא יסכו: (כו) וישארו שני
אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם
השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה
בפתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו
במחנה: (כז) וירץ הנער ויגד למשה
ויאמר אלדד ומידד מתנבאים
במחנה: (כח) ויען יהושע בן נון משרת
משה מבחריו ויאמר אדני משה
כלאם: (כט) ויאמר לו משה המקנא
אתה לי ומי יתן כל עם ה' נביאים כי
יתן ה' את רוחו עליהם:

Chapter 12 1 Miriam and Aaron spoke against Moses because of the Cushite woman he had married: “He married a Cushite woman!” 2 They said, “Has the LORD spoken only through Moses? Has He not spoken through us as well?” The LORD heard it. 3 Now Moses was a very humble man, more so than any other man on earth. 4 Suddenly the LORD called to Moses, Aaron, and Miriam, “Come out, you three, to the Tent of Meeting.” So the three of them went out. 5 The LORD came down in a pillar of cloud, stopped at the entrance of the Tent, and called out, “Aaron and Miriam!” The two of them came forward; 6 and He said, “Hear these My words: When a prophet of the LORD arises among you, I make Myself known to him in a vision, I speak with him in a dream. 7 Not so with **My servant Moses**; he is trusted throughout My household. 8 With him I speak mouth to mouth, plainly and not in riddles, and he beholds the likeness of the LORD. How then did you not shrink from speaking against My servant Moses!”

Deuteronomy

Chapter 33 1 This is the blessing with which Moses, **the man of God**, bade the Israelites farewell before he died.

Chapter 34 1 Moses went up from the steppes of Moab to Mount Nebo, to the summit of Pisgah, opposite Jericho, and the LORD showed him the whole land: Gilead as far as Dan; 2 all Naphtali; the land of Ephraim and Manasseh; the whole land of Judah as far as the Western Sea; 3 the Negeb; and the Plain—the Valley of Jericho, the city of palm trees—as far as Zoar. 4 And the LORD said to him, “This is the land of which I swore to Abraham, Isaac, and Jacob, ‘I will assign it to your offspring.’ I have let you see it with your own eyes, but you shall not cross there.” 5 So Moses the **servant of the LORD** died there, in the land of Moab, at the command of the LORD.

פרק יב (א) וַתִּדְבֹר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמִשְׁחָה עַל אֲדוֹת הָאִשָּׁה הַכּוּשִׁית אֲשֶׁר לָקַח כִּי אִשָּׁה כְּשִׁית לָקַח: (ב) וַיֹּאמְרוּ הֲרַק אִךְ בְּמִשְׁחָה דָּבַר ה' הֲלֹא גַם בְּנוֹ דָּבַר וַיִּשְׁמַע ה': (ג) וְהָאִישׁ מִשְׁחָה עִנּוּ עֵינָיו מֵאֵד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה: (ד) וַיֹּאמֶר ה' פְּתֹאֵם אֶל מִשְׁחָה וְאֶל אַהֲרֹן וְאֶל מִרְיָם צְאוּ שְׁלֹשְׁתֵּיכֶם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּצְאוּ שְׁלֹשְׁתָּם: (ה) וַיֵּרָד ה' בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא אֶהֱרֹן וּמִרְיָם וַיִּצְאוּ שְׁנֵיהֶם: (ו) וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ נָא דְבָרַי אִם יִהְיֶה נְבִיאֵכֶם ה' בְּמִרְאָה אֵלָיו אֲתוֹדַע בְּחִלּוֹם אֲדַבֵּר בּוֹ: (ז) לֹא כֹן עֲבַדִּי מִשְׁחָה בְּכָל בֵּיתִי נְאֻמָּן הוּא: (ח) פֹּה אֶל פֹּה אֲדַבֵּר בּוֹ וּמִרְאָה וְלֹא בְּחִידָת וּתְמִנָּת ה' יְבִיט וּמִדּוּעַ לֹא יִרְאֶתֶם לְדַבֵּר בְּעַבְדֵי בְּמִשְׁחָה:

דברים

פרק לג (א) וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מִשְׁחָה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ:

פרק לד (א) וַיַּעַל מִשְׁחָה מֵעַרְבַת מוֹאָב אֶל הַר נְבוֹ רֹאשׁ הַפְּסֻגָה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יַרְחוֹ וַיִּרְאֶהוּ ה' אֶת כָּל הָאָרֶץ אֶת הַגִּלְעָד עַד דָּן: (ב) וְאֶת כָּל נַפְתָּלִי וְאֶת אָרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֶת כָּל אָרֶץ יְהוּדָה עַד הַיַּם הָאֲחֵרֹן: (ג) וְאֶת הַנֶּגֶב וְאֶת הַכְּפָר בְּקַעַת יַרְחוֹ עִיר הַתְּמָרִים עַד צֶעַר: (ד) וַיֹּאמֶר ה' אֵלָיו זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרְעֲךָ אֲתִנְנֶנָּה הָרְאִיתִיךָ בְּעֵינַיִךְ וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר: (ה) וַיָּמָת שָׁם מִשְׁחָה עֶבֶד ה' בְּאָרֶץ מוֹאָב עַל פִּי ה':